

SFS 1972: 667

Utkom från trycket
den 19 dec. 1972

**Lag
om ändring i smittskyddslagen (1968: 231);**

given Stockholms slott den 1 december 1972.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 5, 6, 7 och 22 §§ smittskyddslagen (1968: 231) skall ha nedan angivna lydelse.

¹ Prop. 1972: 104, SoU 37, rskr 286.

5 § Har sjukdomsfall inträffat inom ett hushåll och fiars anledning befara, att allmänfarlig sjukdom föreligger, åligger det hushållsföreståndaren att, såvida den sjuke icke är föremål för läkarbehandling, ofördröjligen underrätta distriktsläkare, stadsläkare eller motsvarande läkare. Har sjukdomsfall inträffat på hotell, pensionat, internat, vandrarhem, vårdanstalt eller annan inrättning eller på campingplats eller läger har föreståndaren motsvarande skyldighet. Befälhavare på fartyg är uppgiftsskyldig i fråga om sjukdomsfall ombord på fartyget.

6 § Den som lider av allmänfarlig sjukdom eller utan att vara sjuk för smitta av sådan sjukdom är skyldig att på anfordran av distriktsläkare låta undersöka sig av denne eller annan läkare till vilken han hänvisas av distriktsläkaren och att tillhandahålla läkaren eller dennes biträde nödvändigt undersökningsmaterial eller tillåta att sådant tages. Vad nu sagts gäller även den som av läkare misstänkes lida av allmänfarlig sjukdom eller föra smitta därav.

Undersökning som avses i första stycket skall ske utan kostnad för den enskilde.

7 § Lider någon av allmänfarlig sjukdom eller för han smitta därav är han skyldig att efter beslut av distriktsläkare, stadsläkare eller motsvarande läkare låta intaga sig för vård på sådant sjukhus eller sådan tillfällig sjukvårdslokal som avses i sjukvårdslagen eller som drives av staten, om han med hänsyn till faran för smittans spridning icke kan behandlas i öppen vård.

Beträffande den som behandlas i öppen vård skall läkare som avses i första stycket meddela erforderliga föreskrifter om isolering och om inskränkning i hans verksamhet.

Vad i första och andra styckena sägs gäller även den som av läkare misstänkes lida av allmänfarlig sjukdom eller föra smitta därav.

Beslut av läkare enligt denna paragraf skall underställas hälsovårdsnämnden, om det begäres av den beslutet rör. Denne skall av läkaren upplysas om sin rätt till sådan prövning. Läkarens beslut länder till efter rättelse till dess hälsovårdsnämnden förordnar annorlunda. Nämnden får också självmant pröva beslut som läkare meddelat enligt denna paragraf.

22 §² Beträffande kommun som ej tillhör landstingskommun skall vad i denna lag eller med stöd därav meddelade föreskrifter sägs om landstingskommun gälla kommunen och, utom i fråga om Gotlands kommun, vad som sägs om länsläkare gälla förste stadsläkaren, allt i den mån ej annat föreskrives.

Socialstyrelsen kan förordna annan läkare att i distriktsläkares ställe fullgöra de uppgifter som enligt denna lag eller med stöd därav meddelade föreskrifter ankommer på distriktsläkare.

Socialstyrelsen kan efter ansökan befria förste stadsläkare från de uppgifter som ankommer på honom i fråga om veneriska sjukdomar och förordna länsläkare att fullgöra dessa.

Distriktsläkare och distriktssköterska skall biträda hälsovårdsnämnden vid fullgörande av de uppgifter som åvilar nämnden enligt denna lag eller med stöd därav meddelade föreskrifter.

² Senaste lydelse 1970: 48.

SFS 1972: 667

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1973.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till ytter-
mera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt
kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 1 december 1972.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

SVEN ASPLING

(Socialdepartementet)
